

litik. Endvidere har også tredielande haft adgang til zonerne i kraft af fiskeriaftaler med Færøerne eller med EU. Som led i kompromisløsningen fortsætter denne ordning uændret i den sydlige gråzone, som i overenskomsten benævnes »Det særlige Område«. I fiskeri- og fiskerijurisdiktionsmæssig henseende opretholder begge parter således her deres hidtidige rettigheder. Aftalen sikrer således, at færøsk fiskeriadgang til denne gråzone bevares. For at undgå konflikter indeholder aftalen en række bestemmelser, som regulerer forholdet mellem parterne i dette særlige område.

Afgrænsningsoverenskomsten indebærer, at der i området mellem Færøerne og Skotland, hvor havområdet er mindre end 400 sømil bredt, fastlægges en veldefineret sokkelgrænse. Området mellem parternes hidtidige sokkeldesigneringer, den hvide zone, vil således fremover kunne udnyttes helt frem til den nu aftalte grænse. De geologiske forhold indikerer ifølge de sagkyndige, at den aftalte sokkelgrænse løber igennem områder, hvor der sandsynligvis er udvindingsmuligheder på begge sider af grænsen. Begge parter må således forudse, at der kan gøres fund af kulbrinter på den anden parts side af sokkelgrænsen, men også på deres egen side.

Det sydvestlige havområde, hvor afstanden fra henholdsvis Færøerne og UK er mere end 200 sømil, er ikke omfattet af forhandlingsresultatet. Her udestår således fortsat afgrænsningen på den sydlige del af Færø-Rockall plateauet, som begge parter (samt Irland og Island) gør krav på. Her har både UK og Danmark/Færøerne foretaget designeringer, som overlapper hinanden, men der er endnu ikke indledt egentlig efterforskning.

Forhandlingsresultatet er nedfældet i en overenskomst, som undertegnedes af parterne den 18. maj 1999 i Tórshavn. Undertegnelsen skete med forbehold om godkendelse i henhold til hver parts interne forfatningsretlige procedurer. I overensstemmelse hermed søges Folketingets samtykke nu indhentet.

Sokkelgrænsen, fiskerigrænsen og Det særlige Område er vist på vedlagte kortskitse.

Lagtinget har meddelt sit samtykke til indgåelse af overenskomsten. Det er det færøske ønske, at overenskomsten træder i kraft så betids, at det første udbud af efterforskningslicenser på det færøske sokkelområde kan foretages i efteråret 1999.

II. Bemærkninger til overenskomstens enkelte bestemmelser

Artikel 1

Heri fastlægges kontinentalsokkelgrænsen som en serie geodætiske linier, der forbinder de punkter, hvis koordinater er opført i tabel A til overenskomsten. Grænselinien er til illustration gengivet på kortskitse A, som er vedlagt overenskomsten. Endepunktet mod nordøst, punkt A, er det punkt, tripunktet, som ligger lige langt fra Færøerne, Norge og Storbritannien, og som er fastlagt i afgrænsningsaftaler mellem Norge og Storbritannien og mellem Danmark og Norge, jf. Bkg. nr. 78 af 15. september 1980 (Lovtidende C). Endepunktet mod sydvest, punkt T, er et punkt, som ligger 200 sømil fra basispunktet for territorialfarvandet på den færøske ø, Mykineshólmur, og på den britiske øgruppe, St. Kilda.

Artikel 2

I overensstemmelse med sædvanlig international praksis i afgrænsningsaftaler fastlægges regler for, hvorledes parterne skal forholde sig, hvis der findes grænseoverskridende forekomster, dvs. sammenhængende forekomster af f.eks. olie eller gas, der ligger på begge sider af den aftalte grænselinie. Gør en af parterne gældende, at der er tale om en sådan forekomst, skal parterne indlede drøftelser om dens udstrækning og muligheden for udnyttelse. Den part, der har ønsket drøftelsen, skal fremkomme med bevisligheder. Begge parter skal tilstræbe, at alle relevante informationer stilles til rådighed for drøftelserne. Hvis en af parterne begærer det, skal der træffes aftale om udnyttelsen af en forekomst, som kan udnyttes fra begge sider af grænsen, eller hvor udnyttelsen på den ene side af grænsen ville påvirke udnyttelsesmulighederne på den anden side. Det understreges, at parterne skal gøre deres yderste for at løse enhver uenighed så hurtigt som muligt, og at der kan blive tale om indhentning af udtalelser fra uafhængige eksperter til brug herfor.

Artikel 3

Heri fastlægges fiskerigrænsen uden for »Det særlige Område«, som defineret i art. 4, som geodætiske linier mellem de punkter, der med koordinater er opregnet i overenskomstens tabel B (punkterne A-L og R-T). Grænselinien, som er sammenfaldende med sokkelgrænsen, er til illustration gengivet på kortskitse B, som er vedlagt overenskomsten.

Det fastslås, at hver af parterne på sin side af denne grænse vil kunne udøve enhver suveræn rettighed eller jurisdiktion, som ved international ret tildeles kyst-